

Sygn. akt I C 2035/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa P.z siedzibą w L.

przeciwko B. D.

o zapłatę 742,57 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 2035/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa P. z siedzibą L. wniosła o zasądzenie od pozwanego B. D. kwoty 742,57 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 75 zł od dnia 1 maja 2011 r., od kwoty 24,83 zł od dnia 30 listopada 2011 r., od kwoty 500 zł od dnia 21 grudnia 2011 r. i od kwoty 142,74 zł od dnia 19 września 2013 r. oraz zasądzenie kosztów procesu w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w W. i strona powodowa P. z siedzibą L. zawarły umowę sprzedaży wierzytelności. Strony określiły, że załącznik nr 1 obejmuje wykaz wierzytelności do umowy.

Dowód:

- duplikat umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17.10.2012 r. – k.20 verte - 21

W dniu 10 stycznia 2014 r. strona powodowa P. w L. sporządziła zawiadomienie o tym, że wierzytelność w wysokości 599,83 zł wraz ze wszelkimi związanymi z nią prawami została przelana na rzecz strony powodowej. Na odwrocie zawiadomienia wydrukowano częściowy wykaz wierzytelności.

Dowód:

- zawiadomienie i częściowy wykaz wierzytelności – k.14 i 14 verte

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś art. 340 k.p.c. wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Pozwany B. D. nie stawił się na rozprawę, nie wniósł o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, nie złożył wyjaśnień w sprawie, a zatem zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny, Sąd przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu, twierdzenia powoda zawarte w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości.

W świetle przeprowadzonych na wniosek strony powodowej dowodów w postaci duplikatu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17 października 2012 r., zawiadomienia o cesji i częściowego wykazu wierzytelności sporządzonych w dniu 10 stycznia 2014 r. przez stronę powodową nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła dochodzone roszczenie.

Przepis art. 6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z żadnego z wyżej wymienionych dowodów w sprawie nie wynika, że strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą (...) S.A. z siedzibą w W. od pozwanego B. D.. Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 17 października 2012 r. stwierdzić można tylko, że taka umowa została zawarta między stroną powodową a (...) S.A. Strona powodowa nie przedłożyła załącznika nr 1 wskazanego w przedmiotowej umowie z wykazem wierzytelności do tej umowy, tak by Sąd mógł zweryfikować, czy istotnie wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi od pozwanego B. D. została nabyta przez stronę powodową, w jakiej wysokości oraz z jakiego tytułu.

Strona powodowa zupełnie nie odniosła się do kwestii udowodnienia faktu, z jakiego tytułu powstała wierzytelność pozwanej. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że była to wierzytelność z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Wprawdzie do pozwu dołączono umowę abonencką z dnia 31 grudnia 2010 r. i protokół odbioru udostępnionego dekodera podstawowego, lecz nie zostały one zawnioskowane przez stronę powodową działającą przez profesjonalnego pełnomocnika zawnioskowane jako dowody, co w istocie wobec braku dołączenia załącznika nr 1 pozostaje bez znaczenia dla sprawy.

Ponadto rzeczą strony powodowej było wykazanie, że jej poprzednikowi prawnemu w ogóle przysługiwała taka wierzytelność - jak dochodzona pozwem - względem pozwanego. Przede wszystkim strona powodowa winna była zawnioskować, prócz powołanego wyżej załącznika nr 1 w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, umowę abonencką oraz faktury i notę obciążeniową, które powołała w częściowym wykazie wierzytelności celem zweryfikowania wysokości wierzytelności, terminów ich wymagalności oraz możliwości dochodzenia odsetek. Stanowczo stwierdzić wypada, że dowodem istnienia wierzytelności przysługującej względem określonego dłużnika nie może być częściowy wykaz wierzytelności czy też zawiadomienie o cesji. Z samego zaś faktu, że strona powodowa sporządziła dokument, w postaci zawiadomienia o cesji wierzytelności, adresowany do pozwanego, nie wynika fakt istotny, a mianowicie, że wierzytelność przeciwko pozwanemu w ogóle istniała, nie wspominając o jej wysokości, tym bardziej, że powód nie wykazał, aby owo "zawiadomienie" w ogóle zostało doręczone pozwanemu w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która jej podpisała złożyła oświadczenie określonej treści. Nie jest natomiast dowodem na fakt istotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Na podstawie dowodów zaoferowanych przez stronę powodową Sąd ustalił jedynie, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17 października 2012 r. strona powodowa nabyła od (...) S.A. w W. bliżej

nieokreślone wierzytelności pieniężne względem abonentów z tytułu niezapłaconych należności, wynikających z umów o świadczenie usług, w celu ich dalszej windykacji.

Mając zatem na względzie przedstawione przez stronę powodową dowody, brak jest podstaw, by na ich mocy stwierdzić, że przysługuje jej jakiegokolwiek roszczenie od pozwanego i z tego względu na podstawie przepisu art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo strony powodowej jako nieudowodnione.